

mere Vægt, er den, at Tidspunktet til at optage Pensionsreglerne til en samlet Revision neppe kan siges at være det rette i dette Øjeblik. Den højtærede Minister har gjort opmærksom paa, at det var ikke Meningen, at Kommissionen skulde beskæftige sig med Pensionsvæsenets Principper; man har imidlertid ment, at det var dog egentlig ret naturligt, naar man tog Pensionsvæsenet op til Overvejelse i det Omfang, her er Tale om, at man da ogsaa kom til at overveje den kendte gamle Tanke, om det ikke vilde være rigtigt at lade Embedsmændene ligesom andre af Statens Borgere selv sørge for deres Alderdom, idet man saa selvfølgelig maatte indrette Lønningerne derefter. Og da der jo synes at ville blive en naturlig Anledning til at tage disse Tanker op til Drøftelse, naar Betænkningen kommer fra Invalidekommissionen — den maa formentlig komme inden alt for længe —, idet man saa skal drøfte Spørgsmaalet om Alderdomsunderstøttelsen og dens eventuelle Afløsning ad Forsikringsvejen, synes der at være noget i den Betragtning, at det vil være rigtigt at gemme det her foreliggende Spørgsmaal, indtil denne Anledning bliver givet. Der er blevet indvendt derimod, at selv om man skulde komme til et andet Princip for Pensionering, vilde det dog være meget længe, før det kunde helt gennemføres. Det er selvfølgelig rigtigt, at de Pensionister, der er, og de Embedsmænd og Tjenestemænd, som har Ret til Pension, naar de har udtjent, dem kan man ikke berøve den Ret, de har. Der er altsaa blevet sagt, at der egentlig ikke er noget at sige til, om man nu reviderede disse Pensionsregler og bragte dem i den bedst mulige Skikkelse, det kunde jo ikke skade noget, om det var gjort, naar man kom til at forhandle om Principperne; thi der vilde jo alligevel gaa en lang Tid, i hvilken de vilde kunne faa Anvendelse. Men jeg tror dog, at Anledningen til at komme ind paa noget nyt og Iveren for det vil være større, naar Sagen ligger, som den ligger nu, end hvis man lige er blevet færdig med at gennemføre en Nyordning af Pensionsvæsenet. Naturligvis, noget afgørende ligger der ikke i denne Indvending, men jeg synes, der er noget i den Betragtning.

Den tredie Indvending, der blev gjort, og den, som jeg i Grunden anser for den væsentligste, er den, at selv om man skulde ønske at faa dette forberedende Arbejde til en Revision af Pensionslovene gjort,

vilde det ikke være nødvendigt dertil at bruge en Kommission. Jeg kan ikke se andet, end at den højtærede Minister ved en Udtalelse i det andet Ting — maaske ved et Uheld, det kan jo ramme den bedste — har givet denne Betragtning noget Medhold, idet han har udtalt, at den Opgave, der her er Tale om, er en lille Opgave og forholdsvis nem at løse, hvis der tages fat med god Villie. Der blev i det andet Ting gjort den Indvending imod at overlade de Forhold til Administrationen, at det er en Sag, der angaar forskellige Ministerier, og Forarbejderne vilde altsaa ikke kunne gøres alene af Finansministeriets Embedsmænd. Men der kan jo ikke være noget til Hinder for — og det synes jeg ogsaa fremgik af den højtærede Ministers Udtalelser i Dag —, at Embedsmænd fra forskellige Ministerier kan yde deres Bidrag. Jeg tror, ligesom det ærede Medlem (Johnsen), der sidst talte, at der ikke vil være noget til Hinder for, hvis man vil have gjort noget nu, at Forberedelserne kan gøres i Administrationen, og saa mener jeg heller ikke, man skal gaa til en Kommission. Jeg er enig med det ærede Medlem, der talte paa Højres Vegne, i, at vi har faaet ganske rigeligt af Kommissioner. Jeg benægter ikke, at Kommissioner kan have deres store Betydning og være til Nytte, og naar det er Tilfældet, skal man naturligvis heller ikke undlade at bruge Kommissioner. Men hvor Talen er om en lille Opgave, der er forholdsvis let at løse, mener jeg ikke, man skal bruge Kommissioner — selv om man i andre Tilfælde vilde bruge dem —, de har jo Tendens til at blive noget langvarige og undertiden ogsaa ret kostbare.

Mit Parti og jeg er derfor nærmest tilbøjelige til at tage samme Stilling til denne Sag som vore Partifæller i Folketinget. Lovforslaget er jo kommet til dette Ting vedtaget af de to Regeringspartier. De samme Partier kan af nærliggende Grunde ikke vedtage det i dette Ting; men skulde det vise sig, at der i Højre er Stemning for at hjælpe dem med Gennemførelse af Lovforslaget, vil vi fra vor Side ikke lægge os paa tværs ved at stemme derimod. Vi lever jo for Tiden under fredelige Tilstande indenfor disse Mure, og der er, medens denne Tilstand staar paa, ikke Anledning til at bruge stærke Midler. Men vort principielle Standpunkt er altsaa dette, at vi helst indtil videre maa lade den Sag hvile. Det er den Anbefaling, jeg kan give Lovforslaget.